

VREDE

9-10/58

no 4

TWEEMAANDELIJKS INFORMATIEBULLETIJN

VAN DE BELGISCHE UNIE VOOR DE
VERDEDIGING VAN DE VREDE

PROBLEMEN VAN VANDAAL

EINDE VAN DE EXPERIMENTEN MET KERNWAPENS ?

Voor alle vrienden van de Vrede (en wie is dat niet ?) is er goed nieuws.

De Verenigde Staten van Amerika en Groot Brittannië hebben verklaard vanaf 31 Oktober onderhandelingen te willen aanknopen met de Sovjet Unie over het stopzetten der proefontploffingen met kernwapens.

Herinneren wij er aan dat zes maanden geleden de Sovjet Unie besloot tot de unilaterale stopzetting der proeven, zonder hieraan enige voorwaarde te verbinden. Dit prachtige initiatief dat in feite de dwaze en gevaarlijke wedloop voor kernwapens stopte, noopte de U.S.A. en Groot Brittannië op hun beurt een stap te zetten om verder diskrediet vanwege de openbare opinie te vermijden. Tot hiertoe hadden de regeringen dezer landen halsstarrig elke stopzetting geweigerd, zeggende dat het niet mogelijk was voldoende controle uit te oefenen op de experimenten.

Hierop is dan een wetenschappelijk antwoord gekomen waarvan de duidelijkheid niets te wensen overlaat. Britse, Amerikaanse en Russische experts in atoomzaken zijn van 1 Juli tot 21 Augustus samengekomen te Genève. Zij bevestigen dat de meeste kernexplosies gemakkelijk kunnen waargenomen worden en bevelen daarvoor de oprichting aan van 170 à 180 controleposten, verspreid over de ganse wereld. In deze centra zouden de opsporingen verricht worden volgend de modernste methodes, n.l. : meten van staten radioactieve lucht, waarnemen van akoustische, optische, elektromagnetische en seismische storingen. Er is dus geen reden meer om de stopzetting van de experimenten te ontwijken. Integendeel, het onlangs verschenen rapport van het Wetenschappelijk Comité van de O.V.N., bevestigt dat de experimenten dood en ziekte zaaien. Het zegt o.m. dat er 1000 à 40.000 misvormde kineren per jaar zullen geboren worden zo het huidige tempo van de proefontploffingen wordt voortgezet.

(zie verder bl. 2)

TJEN

" V R E D E " - TWEEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT - N° 4 - SEPTEMBER-OKTOBER 1958

Staanabonnement tot einde 1958 : 10 fr. - P.C.R. N° 55.02.16 -

E. VERBEECK, 123, Tarwestraat - Oostende

STORT IN HET VREDESFONDS

Wij zijn dus aan ons vierde nummer. Vier nummers die ons hebben toegelaten vast te stellen dat velen met sympathie dit blaadje begroeten.

Wij ontvingen spontaan stortingen op ons Postchecknummer, adressenlijsten van familie en vrienden aan wie we eveneens dit blaadje kunnen doorsturen.

Maar hiervoor is natuurlijk geld nodig. Geld dat we met vele kleintjes van onze lezers moeten krijgen.

SPAAR ONS DUS UW HULP NIET.

Laat ons uw kritiek kennen. Bezorg ons enkele adressen .
Neem een steunabbonnement van 10 fr. tot einde 1958.
Stort uw bijdrage op P.C.R. N° 55.02.16 - E.VERBEECK - Oostende

.....

EINDE EXPERIMENTEN KERNWAPENS ?
(Vervolg blz. 1)

Niettegenstaande de voortzetting tot 31 Oktober van de westerse experimenten misdadig is, kunnen wij ons verheugen in het goede vooruitzicht van de totale stopzetting.

Zo dit gebeurt, is het dank zij de geweldige druk van de openbare opinie van gans de wereld; dank zij de vele afzonderlijke kleine bijdragen, wellicht ook door U geleverd, beste lezer.

T.

OORLOG OM CHINA ? (vervolg van blz. 8)

Daarom hebben ze, met de enige middelen in hun bereik, de militaire bevoorrading van deze eilanden de pas afgesneden en hebben ze met volle recht hun territoriale wateren op 12 mijl gebracht.

Ze wensen echter op vredelievende wijze dit cruciaal probleem op te lossen. Het is om die reden dat de Chinese Eerste Minister Tsjoë En Lai een oproep deed tot Amerika om onderhandelingen aan te knopen.

De volkeren van gans de wereld moeten van de internationale organisaties een vredelievende oplossing eisen.

A.

ONTWAPENING EN INTERNATIONALE SAMENWERKING
TE STOCKHOLM BESPROKEN

----- Door Isabelle BLUME

Het Kongres te Stockholm voor ontwapening en internationale samenwerking was verschillend van de andere vredeskongressen.

Vershillend inzake deelnemers waaronder de burgers van Afrika, Azië en Zuid-Amerika de meerderheid vormden. Verschillend ook wegens de onderwerpen die werden behandeld en de wijze waarop de besprekingen werden gevoerd. Het was tenslotte een kongres dat volledig door de aktualiteit werd beheerst.

Inderdaad, vanaf de eerste dagen deden de ontscheping van Amerikaanse mariniers, de Engelse troepentransporten in Jordanië en Lybië, de vraag rijzen : "hoe kan men nu over ontwapening en internationale samenwerking praten als zo klaarblijkelijk de oorlog elk ogenblik kan losbarsten ?"

gericht

Het Kongres heeft zich dan ook vanaf de eerste dagen/tot de volkeren, de regeringen, de O.V.N. Bij het einde van het Kongres werd Mevrouw Ranushwari Nehru aangeduid aangeduid om de boodschap van het Kongres aan de O.V.N. te overhandigen.

De Vredesbeweging is en blijft een belangrijke beweging. Niet omdat haar kongressen talrijk zijn, maar omdat ze druk worden gevolgd en gezien de hoedanigheid van deze die ze volgen. Ditmaal was de meerderheid vertegenwoordigd door de landen die bezig zijn zich politiek en economisch vrij te vechten. Hun aanwezigheid bracht een nieuwe atmosfeer in het Kongres en men kan zeggen dat de Onafhankelijkheid en de Bevrijding der gekoloniseerde volkeren onafwendbaar heeft plaats genomen in de Wereldvredesraad. Maar er dient ook gezegd dat de volkeren die zich vrijmaken, dit meer en meer op vreedzame wijze wensen te doen.

De Wereldvredesraad in zijn geheel is ervan overtuigd dat de onafhankelijkheid der volkeren een voorwaarde is voor de Vrede, en de verdrukte volkeren beginnen de gedachte aan te kleven dat de vrede ongetwijfeld de beste weg is die naar de onafhankelijkheid voert. Deze wisselwerking was het kentecken van het Stockholmkongres.

Zo de werkzaamheden zich oppervlakkig gezien, hebben ontwikkeld zoals op andere kongressen, dan was er verbetering merkbaar in de werking der kommissies. Verbetering inzake de tijd die hen was toegemeten, en verbetering in de toon der diskussie.

Maar het was de Economische kommissie die aan het Kongres zijn realistisch aspekt gaf. Deze was samengesteld uit lieden die meestal rechtstreeks betrokken waren bij het onderwerp. Zij kwamen uit West en Oost en het waren bankiers, groothandelaars, economen die door organisaties of regering verantwoordelijkheid genoten, syndikalistes of afgevaardigden van achtergebleven landen.

./.

Uit deze ontmoeting kan men enkele vaststellingen afleiden. Ten eerste dat de landen van het socialisme bezig zijn hun markten en economieën in evenwicht te brengen op een veel snellere en zekerder wijze dan alle gemeenschappelijke markten. Deze landen hebben met de achtergebleven gebieden gezonde en oprechte betrekkingen. Als het om kapitaaleningen gaat worden deze toegestaan aan een uiterst lage rentevoet. Als men technische uitrustingsgoederen levert is dit aan een juist berekende prijs. Als zij grondstoffen kopen is dit aan de werelprijzen, of zelfs hoger. Geen politieke voorwaarden verbonden aan hun handelsbetrekkingen, geen discriminatie in de produkten, geen beperking aan de nijverheidsuitrusting der achtergebleven landen.

Het is dan ook met een duizelingwekkende snelheid dat de mogelijkheden om zich los te maken van de Westerse sterk geïndustrialiseerde landen, voor hen toeneemt. Dit is niet het gevolg van een afgesproken actie tegen ons gericht maar van een natuurlijke evolutie waarvan onze machtspolitiek, overbewapening en koloniale onderdrukking de oorzaken zijn.

Het ontwapeningsprobleem is dus economisch en politiek nauw verbonden aan de toekomst der geïndustrialiseerde en der achtergebleven landen. Dit aspect van de vestiging van de Vrede verdient aandachtige studie en zoals werd voorgesteld, misschien de organisatie van een Economische Wereldkonferentie... die de ontwapeningsvraagstukken niet zou verwaarlozen. De ontwapening schijnt in een meer actieve fase te zijn getreden sinds de stopzetting der kernproefnemingen door de Sovjet-Unie. De bijeenkomst der geleerden in Genève was positief. Nochtans zal niets bereikt zijn zolang alle andere landen de Sovjet-Unie niet zullen nagevolgd hebben. Maar zover schijnt het nog niet te zijn.

Daarom moeten wij, om de richtlijnen van het Stockholmkongres te volgen, onze acties voortzetten voor de eis tot stopzetting van de atoombomproeven tegen het aanwenden van atoomwapens en voor de algemene en gecontroleerde ontwapening. Streven naar betere economische betrekkingen tussen alle landen en het overschakelen der industrie van de overbewapende landen tot een internationaal fonds voor de achtergebleven landen.

En tot slot onze actie enge verbonden houden met de realiteit van elke dag. Vandaag Formosa en het Midden-Oosten, morgen de druk van Latijns Amerika, tot China zal opgenomen zijn in de O.V.N., tot Algerie vrij en rustig zal zijn, tot Afrika en alle Aziatische landen onafhankelijk zullen zijn... tot de Vrede zal heersen.

Dit was het Kongres van Stockholm met zijn nieuwe en zijn gekende aspect

Frederik JOLIOT-CURIE I N M E M O R I A M

De grootste Franse geleerde inzake kernfysica, hoogleraar aan de Sorbonne en het Collège de France, Nobelprijswinnaar voor zijn baanbrekend werk dat leidde tot het verwezenlijken van de eerste Franse kernreactoren en misschien wel het voornaamste : Voorzitter van de Wereldvrede Raad.

Bewust van het gevaar dat schuilde in de ontzettende krachten die thans loskwamen, heeft hij zoals een groot aantal van zijn collegas reeds vanaf de jaren 1947-49 gewezen op de noodzakelijkheid van Internationale samenwerking om te voorkomen dat de geheimen van deze nieuwe en revolutionaire tak van de wetenschap zouden kunnen gebruikt worden als een middel en een werktuig van wereld-dominatie; als ooit een land het monopolium kreeg over de atoomgeheimen kon het de wereld aan zijn wil onderwerpen.

Men kan verschillende soorten van atoomgeleerden onderscheiden, alhoewel zij voor de wereldoorlog 1940-45 allen tot de grote familie van onbezorgde en a-politieke wetenschappelijke vorschers behoorden. De ontploffingen te Hiroshima en te Nagasaki hebben echter hun werk en hun streven in een gans ander licht gesteld. Op een brutale manier werd hun geweten geplaatst voor een angstwekkend probleem, dat van het ontwikkelen van een wetenschap, die naast al het goede, ook een eind kan stellen aan het leven op onze planeet.

Sommigen (een kleine minderheid) bekommerden zich niet om dit probleem. Enkeligen trokken zich terug of pleegden zelfmoord. Anderen hog, waaronder Joliot-Curie, zagen onmiddellijk de bedreiging an reageerden; zij lieten zich evenmin van hun taak afleiden door de chantage gepleegd door sommige staatshoofden die hun streven naar wereldvrede voorstelden als een soort van subversieve actie, geleid door de kommunistische wereld om de Westerse mogendheden te verlammen.

Zo werd Frederik JOLIOT-CURIE in 1948 uit zijn ambt van Opper-Commissaris van de Commissie voor Kernenergie in Frankrijk ontheven. Zijn politiek verleden en zijn werk als verzetsstrijder stond bepaald niet in de gunst van de toemalige regering van de Heer Bidault.

Laten wij echter niet op deze pessimistische noot eindigen : de latere generaties die de oorlog zullen beschouwen als een verouderde uiting van vroegere beschavingen, zullen de Joliot-Curie's vereeren als helden die in de duistere tijden enige klaarte wilden brengen.

TE TOKIO HEB IK DE AANKOMST GEZIEN VAN DE V R E D E S M A R S J

Fernand VIGNE, Secretaris Generaal van de Wereldvredeesraad, nam deel aan de 4e Internationale Konferentie tegen A en H bommen te Tokio, waar 39 landen vertegenwoordigd waren door 122 afgevaardigden. Ziehier zijn indrukken over deze gebeurtenis

De Konferentie was voorbereid door grote volksmanifestaties, o.a. de Vredesmarsj van Hiroshima naar Tokio of 1.000 Km. afstand, die op 15 Juni vertrokken was en op 11 Augustus zijn doel bereikte, en wel op de vooravond van de Konferentie. Een miljoen mannen en vrouwen hebben deze marsj begeleid, in zoverre hun krachten het hen toelieten.

Ik heb gesproken met deze die duizend kilometer afliepen. Groot was de solidariteit langs de baan waar de bevolking hen kwam bevoorraden en hen onderdak voor de nacht bezorgde. De achtergebleven leden hunner familie werden door de burens in bescherming genomen, die zorgden dat het hen aan niets ontbrak. Toen de Vredesmarsj door Tokio trok, was de geestdrift onbeschrijfelijk.

Deze herdenkingsmanifestaties van Hiroshima en Nagasaki, hebben grote uitbreiding genomen. De burgemeesters der twee steden verklaarden zich akkoord met de aktie. Maar de regering verbood de openbare bijeenkomsten en terwijl de sprekers het woord voerden wandelden de toehoorders rond of sprongen ter plaatse om aldus de politiewetten te omzeilen. Ondanks de houding van de regering die meedoet aan de atoombomwepens, verzet de meerderheid van het Japanse volk zich tegen de atoombedreiging die het reeds aan den lijve heeft gevoeld.

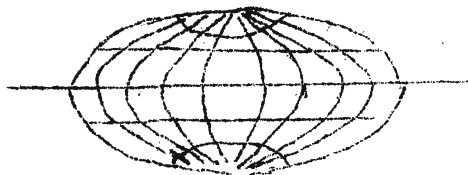
Regelmatig sterven nog mannen, vrouwen en kinderen in Japan aan de atoomkwaal die men nog niet kan genezen. Velen verbergen zolang mogelijk dat ze getroffen werden door de radioactieve uitstralingen, want zij vrezen hun werk te verliezen of naar het hospitaal te worden gebracht waar zij niet meer zullen uitkomen, wetend dat hun familie door de regering aan haar lot wordt overgelaten. Daarom ziet men ginds zoveel de witte duif, symbool van de Vrede.

Bij het begin der Konferentie kwam een delegatie dokwerkers de deelnemers begroeten. Ze waren in staking en weigerden reeds weken een schip met raketten te lossen. Als Fransman was ik ten eerste onder de indruk van de wijze waarop de Japanners het overlijden van F. Joliot-Curie ondergingen. Duizenden droegen een rouwlint. Een grote manifestatie werd ter zijner ere ingericht.

Tot slot van het Kongres, waaraan mensen van alle opvattingen deelnamen, werd eenparig een oproep aangenomen en werden alle vredeskrachten van de wereld uitgenodigd van 15 Oktober tot 15 November een maand van acties voor de vrede in te richten.

- 7 -

RONDOM DE VESEL

KOMT ER OORLOG ROND CHINA ?

Een der grote tegenstellingen in de Internationale politiek is dat vele landen, waaronder ook België, het bestaan der Chinese Volksrepubliek met haar 600 inwoners, niet erkennen. De reden daartoe is even kortzichtig als absurd : deze 600 miljoen chinezen hebben zich namelijk een economisch stelsel gekozen dat niet in de smaak valt van talrijke regeringen.

Zo komt het dat Tsjang-Kai-Sjek die met zijn korrump en diktatoriaal regime uit China werd verjaagd en zich op het eiland Formosa (negen miljoen inwoners) moest verschansen, nog steeds in alle internationale organisaties het onmetelijke China "vertegenwoordigt".

Deze onnatuurlijke toestand die onvermijdelijk tot uitbarstingen moet leiden, kan enkel voortbestaan dank zij de bescherming der Amerikaanse regering. Zij heeft de droom van Tsjang Kai Sjek tot de hare gemaakt : opnieuw de onuitputtelijke bronnen aan arbeidskracht en grondstoffen van het grote China hoofdzakelijk voor eigen rekening uitbuiten.

Zo wordt dan met behulp van Amerikaanse slagschepen, atoomwapens en soldaten, op het eiland Formosa een stelsel in stand gehouden waarvan de journalist John Ridley in de "Daily Telegraph" (27 Maart 1953) schreef : "een militaire diktatuur, zelfs fascistisch."

Er heerst namelijk een lamentebele economische toestand op Formosa dat 1 miljoen werklozen telt op negen miljoen inwoners. Zij die werken ontvangen schandelijk lage lonen en de handel is geblokkeerd. Slechts 10 % van de regeringsbegroting wordt besteed aan het volkswelzijn, gans de overige 90 % gaat naar de oorlogsvoorbereiding. Formosa is eigenlijk niets anders dan een groot militair kamp dat volgens Amerikaanse gegevens 480.000 soldaten telt.

Het is dan ook niet te verwonderen dat zich af en toe heftige uitbarstingen voordoen zoals deze in Mei 1957 toen de Amerikaanse Ambassade werd overrompeld tijdens demonstraties tegen de vreemde bezetter. De krijgswet werd afgekondigd en 35.000 soldaten slaagden er in het volk in bedwang te houden. Thans moest opnieuw de krijgswet worden ingesteld.

Formosa heeft steeds integraal behoord tot het chinese vasteland. Nu is het met behulp van Amerika, samen met de eilanden Kemoi en Matsoe (waar een derde van de hierboven genoemde legermacht stationneert) omgevormd tot een militair bolwerk om als springplank te dienen voor een aanval op China. De Amerikaanse regering stortte van 1949 tot 1958 225 miljard frank voor de militaire uitrusting van Formosa. Dat maakt 25,5 miljard frank

per jaar, wat meer is dan de begroting van Tsjang Kai Sjek die 14 miljard frank bedraagt.

De strijdkrachten werden volgens "Le Soir" van 7 September 11. naar de eilanden Matsoe en Kemoi gebracht nadat een militair akkoord tussen Tsjang en de Amerikaanse regering werd getroffen en waarin deze laatste de verzekering gaven alle grondgebieden afhankelijk van Formosa te helpen verdedigen.

De Amerikaanse regering concentreerde haar zevende vloot, met atoomwapens uitgerust, rond Formosa. Maar dat was nog niet voldoende. Op 8 Mei 1957 maakte men bekend dat het eerste met atoomraketten uitgeruste Amerikaanse detachement naar Formosa was vertrokken.

Van waar komt het gevaar ?

Gerugsteund door deze feiten gaat Tsjang zijn goeie gang verder. Zijn Minister van oorlog verklaarde op 28 December 1957 dat zijn luchtmacht 10.000 vluchten boven het Chinese vasteland hadden gemaakt. Deze vliegtuigen die allen van Amerikaanse makelij zijn, voeren volgens het Amerikaans blad "New York Times" verkenningsvluchten uit, leverden gevechten met Chinese vliegtuigen en wierpen materiaal uit ter ondermijning der Chinese Volksrepubliek. Op 22 Augustus j.l. schreef "United States and World Report" het volgende :

" Na de Amerikaanse landingen in de Libanon versterkte de Chinese Nationalistische luchtmacht het tempo van haar dagelijkse vluchten boven China en drongen diep door boven de Kommunistische gebieden".
De meeste dezer vliegtuigen stegen op vanuit Kemoi en Matsoe.

Meer en meer versterkingen werden naar deze eilanden overgebracht die dan ook omgebouwd worden tot een werkelijk atoomarsenaal. We schreven reeds waarom, en de "New York Times" voegt hier nog aan toe :

" De eilanden blokkeren Amoy en Foetsjoe, twee belangrijke Chinese zeehavens tussen Sjanghai en Kanton. Ze verhinderen de Kommunisten volledig gebruik te maken van een deel van hun groeiende koopvaardij."

Wilt U meer inlichtingen, zie dan zelf op de kaart en U zult zien dat Kemoi zich slechts op 6 Km. van de kust bevindt en een oppervlakte heeft van amper 10 Km² en 40.000 inwoners, en Matsoe 9.600 inwoners en de kleine eilanden Tan een oppervlakte van 57 Ha. En hier zijn ongeveer 150.000 soldaten gestationneerd.

Een oorlog kan vermeden worden.

De Chinese Volksrepubliek wil zich niet de strop om de nek laten leggen. Kan een rechtvaardig mens het hen kwalijk nemen dat vanuit grondgebied dat haar toebehoort, onder dekking van de zevende vloot dagelijks haar grens geschonden wordt en een gedeelte van hun economie lamgelegd, zij hier eindelijk een einde willen aan gesteld zien. Moet zij lijdelijk toezien hoe op deze eilanden atoomarsenalen worden opgericht waarmee men tot doel heeft hun land en volk te vernietigen ?

(Vervolg blz. 2)

OOK TE ANTWERPEN EEN INITIATIEFKOMITEE

TOT STOPZETTING DER ATOOMBOMPROEFNEMINGEN

Na LUIK, BERGEN, GENT, OOSTENDE werd nu ook in Antwerpen een Initiatiefkomitee opgericht dat zich tot de bevolking zal richten om deze voor te lichten en op te roepen tot deelname aan de actie. - Wij geven hieronder de samenstelling van het Antwerps komitee.

Voorzitter :

Prof. R. VERBIST, hoogleraar aan de
Rijksuniversiteit te Gent

Leden :

- Dr. P. AMY, geneesheer.
- Roger AVERMAETE, letterkundige.
- H. BENOY, leraar middelb. onderwijs.
- Mevr. Nina BOLOTINE, bestuurster Koninklijke Vlaamse Opera.
- R. BOSSAERTS, burgemeester van Berchem
- Renaat BRAEM, architect, urbaist, prof. a.h. Hoger Instituut v. Schone Kunsten.
- Jan BROECKX, Toondichter
- Mter. W. CALEWAERT, advocaat, assistent a.d. Rijksuniversiteit Gent
- Jan CEULEERS, nationaal sekretaris der Witte Brigade.
- Frans CHRITIAENSSENS, volksvertegenwoordiger.
- M.A. CLAES, voorzitter der liberale vakbonden (Antwerpen).
- Dr. R. CLARA, geneesheer.
- Mter. W. CLYMANS, advocaat, gemeenteraadslid.
- Aug. CORBET, sekretaris bij het kon. Vlaams Muziekkonservatorium.
- Remy CORNELISSEN, beeldhouwer.
- Jos. CRAEYBECKX, senator.
- J. CREYTPENS, direktieur Hoger Instituut voor Schone Kunsten.
- Mevr. Louisa CUYPERS, sekretaresse der Soc. Vooruitziende Vrouwen.
- Dr. R. DAL, geneesheer.
- L. DE BELSER, sekretaris Alg. Verbond der Gesteisterden der Prov. Antwerpen.
- Eugeen DE BOCK, letterkundige.
- Ingr. J. DE BRAEY, gemeenteraadslid.
- Victor DE BRUYNE, burgemeester v. Hoboken
- J. de GROODT, zakenman.
- Corn. de HAAN, beheerder van maatschappijen.
- Ary DELEN, letterkundige, erehoofdconservator van het Kon. Museum voor Schone kunsten.

- M. DEQUEEKER, Burgemeester van Deurne
- Frans DETIEGE, Volksvertegenwoordiger, schepen der Stad Antwerpen
- Prof. M. DOMS, hoogleraar aan de Rijksuniversiteit te Gent.
- Mevr. J. DORIKENS-VAN GASTEL, gemeenteraadslid.
- Willem ELSSCHOT, letterkundige.
- Wim GELDOLF, leraar middelb. onderwijs
- Jos. GOVAERTS, gemeenteraadslid, jeugdsekretaris van het A.B.V.V.
- + Mevr. Elisabeth GRISAR, zakenvrouw, letterkundige.
- Prof. Nico GUNZBURG, prof. emeritus der Rijksuniversiteit te Gent.
- G. ILEGEMS, inspekteur-generaal van financiën
- Arthur JANSEN, sekretaris Mutualiteiten A.B.V.V.
- Jaap KRUIJTHOF, assistent aan de Rijksuniversiteit te Gent.
- Mter. G. LAGRANGE, advocaat, gew. lid der Kamer van Volksvertegenw., gew. lid der Belgische O.V.N.-afvaardiging.
- F.L. LEYREYSSENS, inspekteur van het lager onderwijs.
- M. LIPZYC, diamanthandelaar.
- Marcel LOUETTE, nationaal komdt. der Witte Brigade (Fidelio).
- R. LOUWERS, industrieel.
- Mark MACKEN, beeldhouwer.
- J. MARIJNISSEN, voorzitter van het Verbond der Christelijke Vakverenigingen (Antwerpen).
- Herman NÖPPEN, kabinetschef van de Gouverneur der prov. Antwerpen.
- Flor PEETERS, direktieur van het Kon. Vlaams Konservatorium.
- Leo PICARD, journalist.
- Karel POMA, Burgemeester van Wilrijk.
- Jos. POSSON, volksvertegenwoordiger, schepen der stad Antwerpen.
- Dr. R. PROVOST, geneesheer.

./.

Achille REINTJENS, voorzitter van het Algemeen Belgisch Vakverbond (Antw.)

Mter Louis ROMBAUT, advocaat, gemeenteraadslid.

A. RUDELSHEIM, voorzitter der Federatie der Politieke Gevangenen

P. VAN DER TAELEN, burgemeester van Rumst.

Mevr. RUSSINGER-CLAESSENS, advokate, gemeenteraadslid.

Prof. M. VAN MEERHAECHTE, hoogleraar aan de Rijksuniversiteit te Gent

Alf. VAN TICHEL, burgemeester van Merksem.

Mter René VICTOR, advocaat, docent aan de Rijksuniversiteit te Gent

Gerard WALSHAP, letterkundige

Jan WITTOCKX, architect, leraar aan het Nationaal Hoger Instituut voor Bouwkunst en Stedebouw

Sekretaris : Che. VAN HERBRUGGEN, lic. ekon. wetensch.
